

De broedpopulatie van een aantal watervogels in de A. W. duinen
in 1975 en 1976.

Evenals vorige jaren werden ook in 1975 en 1976 watervogeltellingen gehouden om te trachten het aantal broedparen vast te stellen.

Deze tellingen werden bij gebrek aan voldoende mankracht in beide jaren slechts eenmaal uitgevoerd, t.w. op 24 mei 1975 en 16 mei 1976.

Het is gebleken dat rond half mei de beste datum was voor het tellen van Kuif- en Tafeleend, maar voor de overige eendensoorten was dit te laat.

Van deze soorten kon echter een schatting van het juiste aantal broedparen worden gemaakt door ook de op wacht liggende $\sigma\sigma$ te tellen.

Uit de telling van 1975 bleek dat dit een slecht broedjaar was.

Bijna alle eenden gingen in aantal achteruit, m.u.v. de Wintertaling en de Krakeend.

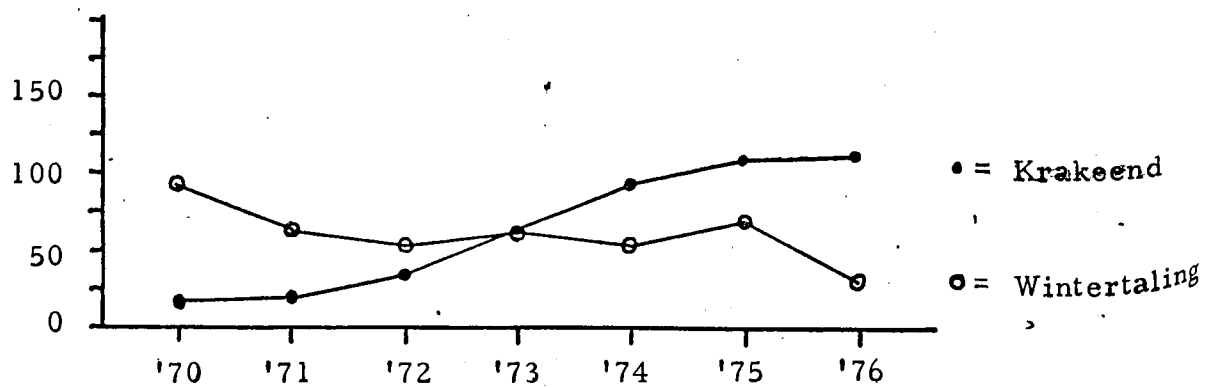
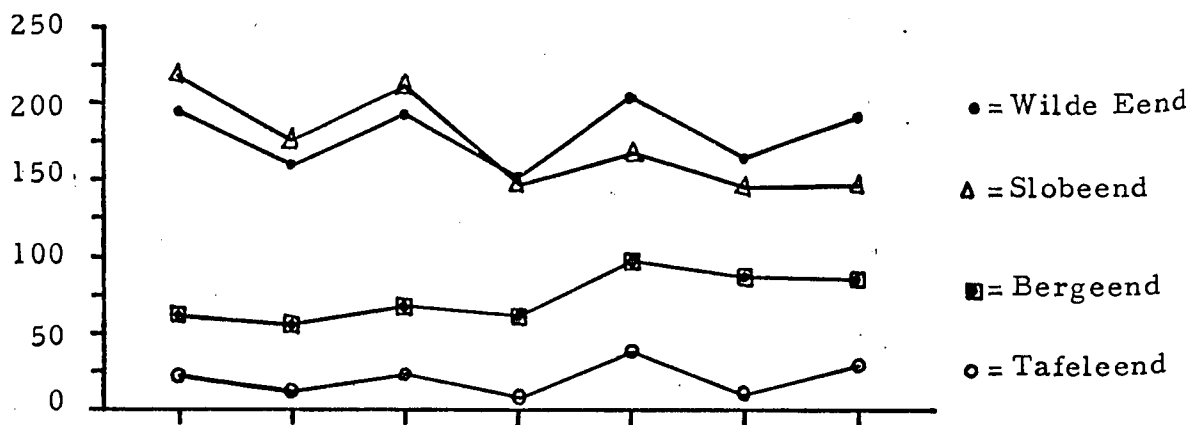
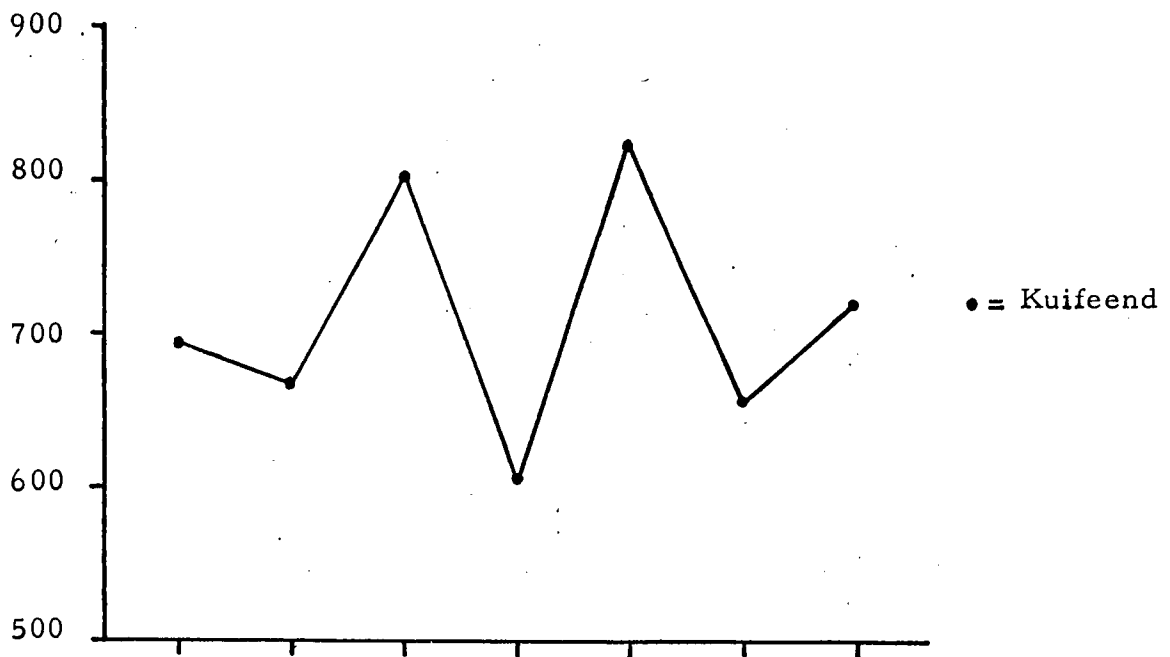
De telling van 1976 gaf een vooruitgang te zien bij Kuifeend, Tafeleend, Wilde Eend en Meerkoet. De Slobeend, Bergeend en Krakeend bleven ongeveer stabiel in aantal, maar de Wintertaling ging na het herstel van vorig jaar weer hard achteruit.

Na het broedseizoen sloeg het botulisme toe bij de watervogels, waaronder een groot aantal eenden en meerkoeten. Vrijwel de gehele populatie van de Wintertaling vond de dood, zodat dit waarschijnlijk zijn gevolgen zal hebben op het aantal broedparen in de jaren erna. Ook de Kuifeenden, Wilde Eenden en Meerkoeten moesten een grote tol betalen, waarvan de gevolgen in de jaren erna merkbaar kunnen zijn.

Al vanaf 1970 zijn volgens een vergelijkbare methode de watervogels geteld. Toen de cijfers werden vergeleken viel het op dat bij de meeste eenden tegelijkertijd een jaarlijkse parallel lopende schommeling in het aantal broedparen optrad. Na ieder goed jaar volgde een slecht jaar. Dit was onverklaarbaar, mede omdat dit waarschijnlijk niet het gevolg was van klimatologische omstandigheden.

De enige twee soorten eenden die niet meededen aan deze parallel lopende schommelingen waren de Wintertaling en de Krakeend. De Wintertaling ging ondanks een opleving in 1975 duidelijk hard achteruit en zal binnenkort tot één van de zeldzaamste eendjes behoren. Bij de Krakeend was het juist andersom, na de vestiging in 1970 steeg het aantal broedparen jaarlijks.

Om de schommelingen van 'de broedpopulatie duidelijk te laten uitkomen, werden de aantallen broedparen in een grafiek uitgezet.

Kuifeend.

1975: Er werden 648 paar en nog 214 $\sigma\sigma$ en 5 $\varnothing\varnothing$ die (nog?) niet gepaard waren vastgesteld. We namen ook nu weer aan dat de nog niet gepaarde $\varnothing\varnothing$ tot de broedvogels behoorden. Dit resulteerde in 653 broedparen.

1976: Er werden 712 paar en nog 68 $\sigma\sigma$ en 5 $\varnothing\varnothing$ geteld. Aannemende dat de nog niet gepaarde $\varnothing\varnothing$ tot de broedvogels behoorden, kwam het totaal op 717 broedparen.

Tafeleend.

1975: Bij deze duikeend werd eveneens aangenomen dat de aanwezige niet gepaarde $\varnothing\varnothing$ tot de broedparen behoorden. Dit bracht het totaal op 10 broedparen, wat weer een dieptepunt betekende. In 1974 was dit 38 broedparen.

1976: Dit jaar was er weer een flink herstel te zien, wat resulteerde in 30 broedparen.

Wilde Eend.

Omdat deze eend zeer vroeg broedt, moest hier een andere telmethode toegepast worden. We namen aan dat tijdens de tellingen de meeste $\varnothing\varnothing$ al op de eieren zaten, terwijl de $\sigma\sigma$ dan in de omgeving op wacht lagen. Tevens werd aangenomen dat ieder aanwezig σ bij een broedend $\varnothing$ behoorde.

Dit aantal werd dan nog vermeerderd met het aantal nog gepaarde exemplaren. In 1975 bracht dit het aantal op 165 paar, wat weer een achteruitgang inhield t. o. v. 1974. toen 204 paar werden vastgesteld.

In 1976 liep het aantal weer op tot 190 broedparen wat een flink herstel was.

Slobeend.

Voor deze eend gebruikten we dezelfde telmethode als bij de Wilde Eend. In 1975 resulteerde dit in 145 broedparen, hetgeen een achteruitgang inhield t. o. v. 1974 (toen 168 paar).

In 1976 bleef het aantal stabiel, we kwamen op 146 broedparen. Helaas blijft dit nog ver achter bij het begin van de zeventiger jaren toen we jaarlijks ruim 200 broedparen telden.

Wintertaling.

Dit aardige eendje herstelde zich weer iets t. o. v. 1974 (54 paar). De telmethode was als bij de beide vorige soorten en resulteerde voor 1975 in 68 broedparen.

In 1976 ging de stand helaas weer achteruit, we telden toen niet meer dan 30 broedparen.

Bergeend.

Ook bij deze eend telden we de $\sigma\sigma$ bij de broedparen op en kwamen voor 1975 op 88 broedparen, dit was een kleine daling t. o. v. 1974 (toen 97 paar). In 1976 bleef de stand vrijwel gelijk, we telden toen 85 broedparen.

Krakeend.

Dit was de enige eendesoot waarbij het aantal broedparen nog jaarlijks een stijgende lijn liet zien. Voor 1975 telden we 108 broedparen.

In 1976 werd de stijgende lijn voortgezet, we telden toen 111 broedparen. We kunnen nu wel stellen dat de A. W. duinen tot één van de beste broedgebieden voor de Krakeend gerekend mag worden.

Zomertaling.

Dit is de zeldzaamste eendesoot van de A. W. duinen. Tijdens de telling werd de soort niet vastgesteld, doch voor en na de telling werd regelmatig een paartje gezien. Hierdoor konden we aannemen dat in 1975 1 broedpaar aanwezig was.

In 1976 werden meerdere paartjes waargenomen en tevens alarmerende $\varphi\varphi$. Doordat we de paartjes en de $\sigma\sigma$ bij elkaar optelden kwamen we op 4 broedparen.

Meerkoet.

Dit bleef een moeilijk te tellen soort, aangezien in de broedtijd kleine concentraties werden aangetroffen. We konden niet met zekerheid vaststellen of dit nog niet geslachtsrijpe vogels waren of dat we ze toch tot de broedvogels moesten rekenen. Bovendien werd bij het steeds meer begroeid raken van de poeltjes een onbekend aantal meerkoeten over het hoofd gezien. Vooral omdat deze vogels de gewoonte hadden zich bij onraad terug te trekken in de dichte begroeiing.

In 1975 telden we 200-250 broedparen.

Voor 1976 kwamen we zelfs op 250-300 broedparen.

24 mei 1975		1 ^e infil. gebied	2 ^e infil. gebied	3 ^e infil. gebied	Zwarte- en Witteveld	Overige kanalen	Totaal	Broedparen in 1975
Kuif-eend	♂ ♀ ♀	305 89 5	63 20 -	132 76 -	110 24 -	38 5 -	648 214 5	653
Tafel-eend	♂ ♀ ♀	2 17 1	- 2 -	4 9 3	- 2 -	- - -	6 30 4	10
Wilde-eend	♂ ♀ ♀	20 32 9	4 8 3	9 17 1	7 8 8	8 52 4	48 117 25	165
Slob-eend	♂ ♀ ♀	5 54 -	1 14 -	- 40 -	1 27 1	1 2 -	8 137 1	145
Winter-taling	♂ ♀ ♀	5 21 1	1 1 -	1 13 1	- 11 2	4 11 -	11 57 4	68
Berg-eend	♂ ♀ ♀	32 12 -	1 3 -	9 6 2	13 9 1	2 1 -	57 31 3	88
Krak-eend	♂ ♀ ♀	25 26 -	4 8 -	9 20 -	7 7 -	2 - -	47 61 -	108
Zomer-taling	♂ ♀ ♀	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	-
Meer-koet	♂ eks	116 42	10 13	4 50	37 2	17 1	184 108	200- 250

16 mei 1976	1 ^e infil. gebied	2 ^e infil. gebied	3 ^e infil. gebied	Zwarte- en Witteveld	Overige kanalen	Totaal	Broedparen in 1976
♂ ♀ ♀	281 23 -	91 18 1	178 11 -	131 13 4	31 3 -	712 68 5	717
♂ ♀ ♀	16 9 3	5 4 -	4 8 1	1 2 -	- - -	26 23 4	30
♂ ♀ ♀	19 34 -	5 11 1	12 21 1	8 23 1	5 52 6	49 141 9	190
♂ ♀ ♀	5 35 1	2 13 -	3 58 -	2 22 -	- 6 -	12 134 1	146
♂ ♀ ♀	- 6 -	- 1 -	1 13 -	- 4 -	- 5 -	1 29 -	30
♂ ♀ ♀	21 9 -	6 7 -	14 6 -	14 7 -	- 1 -	55 30 -	85
♂ ♀ ♀	24 8 -	18 6 -	33 5 -	12 3 -	1 1 -	88 23 -	111
♂ ♀ ♀	- 2 -	- - -	- 1 -	1 - -	- - -	1 3 -	4
♂ ♀ eks	53 201	34 8	41 8	36 65	21 12	185 294	250- 300